

Ud over de to forslag synes vi, at integrationsministeren burde ændre visumreglerne, bl.a. for Indien og Kina, således at skulle det lykkes os at lokke en enkelt ingeniør eller to til at tage arbejde i Danmark og bidrage til den danske vækst, ja, så ville det faktisk være muligt for dem at få deres venner, kolleger eller naboer på besøg i Danmark, hvad det ikke er i dag, fordi vi har referencebegrænsningen.

Vi burde højst byde asylansøgere at skulle sidde 12 måneder i danske asylcentre, for vi ved, at det går ud over deres helbred, hvis de sidder længere.

Vi burde have en liberal greencardordning, fordi vi ønsker, at dygtige verdensborgere skal komme hertil for at bidrage.

I Danmark burde vi have mindst 500 stipendier til udenlandske studerende om året, fordi vi ved, at internationale studiemiljøer gavner os i globaliseringen.

Vi burde også give torturofre mulighed for statsborgerskab, selv om deres traumer forhindrer dem i at leve op til de almindelige krav.

Danmark burde gå forrest i kampen mod fattigdom i verden, således at vi igen var dem, der gav mest bistand målt pr. indbygger.

Endelig har vi altså foreslået, at Danmark også får en årlig mangfoldighedsdag for dialog mellem religioner og kulturer, fordi vi ønsker at signalere, at vi er et land med plads til forskellighed.

Jeg forstår på Venstres ordfører, at man er meget glad for statsborgerskabsdagen, og det kvitterer vi naturligvis for, for også det var jo sådan set et radikalt forslag. Jeg er meget enig med Enhedslistens ordfører i, at den effekt, der har været af det, var meget bredere end bare det, at statsborgerne fik lov at komme herind.

SF ønskede, at vi skulle dreje det mere i retning af at styrke FN-dagen. Det er vi helt åbne over for. Det, der er pointen, er netop at få hejst flaget på f.eks. FN-dagen for, at vi er et land med plads til forskellighed og et land med et stort internationalt udsyn og engagement.

Så har nogle indvendt, at det her bliver et arrangement eller en dag for eliten. Det er slet, slet ikke det, der ligger i forslaget. Forslaget her bygger netop på ideen om, at lokale skal komme i gang med at lave arrangementer, at man, uanset hvor man er i Danmark, gerne skulle kunne møde arrangementer, der dyrker mangfoldigheden på den her dag.

Så har der været nogle, der har indvendt og sagt: Hvorfor skal det foregå på én dag, det skul-

le gerne foregå hver dag? Der er det i virkeligheden det samme som med statsborgerskabsdagen og andre dage, vi højtideligholder, at netop de dage, hvor vi vælger at se hinanden i øjnene og diskutere nogle bestemte ting, afføder jo så, hvad vi i øvrigt diskuterer til hverdag, og derfor er det ene jo ikke på bekostning af det andet.

Kl. 18.40

Flere har hæftet sig ved: Hvorfor skal der være en konference på Christiansborg, det er noget elitært noget? Der synes jeg faktisk, at debatten i dag har været det bedste vidnesbyrd om, hvorfor det er en god idé, for sjældent har der da strømmet så meget sympati og mangfoldighed og forståelse. Selv hr. Jesper Langballe erklærer sig som en del af mangfoldigheden, og der må man sige, at der er vi da kommet vidt, når vi kan have en sådan debat.

Uanset hvad man måtte mene om udlændingede-batten og vores ituslæde nationale brand, synes jeg, at netop en debat som den, vi har haft i dag om det her forslag, vil sende et signal, som i hvert fald nuancerer den opfattelse, der lige nu er af Danmark, både blandt de folk, som er her, og nogle af de folk, som er uden for landets grænser.

Det tror jeg ville være gavnligt, og derfor er det ærgerligt, at det ikke bliver til en national mangfoldighedsdag i den her omgang, men vi håber, at vi kan arbejde videre med ideen om i det mindste at dyrke FN-dagen.

I hvert fald tak for debatten.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning, og det er fra hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I indledningen til sin afslutningstale tog hr. Morten Østergaard udgangspunkt i det med Danmarks omdømme i udlandet, eller som hr. Morten Østergaard senere udtrykte det på managementdansk: Danmarks brand. Der vil jeg egentlig gerne knytte det sammen med noget, som integrationsministeren sagde – efter min mening meget psykologisk klogt: Hvad er det for en interesse for, hvordan man tager sig ud i andres øjne? Lille spejl på væggen der, hvem er smukkeste i landet her?

Jeg kunne som ministeren endda forstå, hvis det var noget, vi skulle lave for vores egen skyld. Nu forekommer det mig med hr. Morten Østergaards begrundelser at være en stor gang